
Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

Alueen nimi: Emäsalon suot

Alueen koodi: FI0100076 **Pinta-ala (ha):** 100 **Kunta:** Porvoo

Hallinnoll.alue: Uusimaa (suuralue) 100 **Aluetyyppi:** SCI

Vastuutaho: Uudenmaan ympäristökeskus

Alueen kuvaus: Alueeseen kuuluu neljä Emäsalon saarella sijaitsevaa pienehköä erillistä suota, jotka ovat etelästä lukiien Piparviksmossen, Bjurmossaträsketin suo, Stubbmossen sekä Stornäsin tervaleppäluhta.

Suot sijaitsevat lähellä rannikkoa ja ovat geologisesti nuoria, vasta kehittymässä olevia keidassoita, jotka voidaan osittain vielä lukea vaihettumis- ja pallesoihin. Stornäsin tervaleppäluhta poikkeaa muista, sillä se on hyvin vetinen, rehevä luhtapainanne.

Lähes merenrannassa sijaitseva Piparviksmossen on soistuva entinen merenlahti, josta vähitellen kehittyy pieni keidassuo. Suotyypit ovat pääasiassa karuja nevoja ja rämeitä. Suolla esiintyy vielä runsaasti järviruokoa ilmeisesti jäänteinä merenlahdesta. Pienialaisesti esiintyy ruoppakuljuja, joilla kasvaa mm. valkopiirtoheinää ja pitkälehtikihokkia.

Bjurmossaträsketin suo on lammen ympärille syntynyt pallesuo, jonka reunoilla on rämettä. Lammesta laskee puro läheiseen merenlahteen. Puro on osittain perattu.

Stubbmossen sijaitsee kahden erämaisen lammen, Kvarnträsketin ja Sommarträsketin välissä. Kvarnträsket kuuluu Natura-alueeseen, samoin lampien väliset kangasmetsäsaarekkeet. Stubbmossen sijaitsee Emäsalon soista kauimpana rannikosta on kehittynyt pisimmälle keidassuon suuntaan.

Stornäsin tervaleppäluhta Emäsalon pohjoisosassa on pieni vedenviipymäallas, joka reunoilla on tihkupintaa. Märät suovehkan peittämät painanteet ovat vallitsevia. Kuivemmilla mättäillä kasvaa tervaleppää sekä hieman koivua ja kuusta. Suolla esiintyy tällaisille kasvupaikoille tyypillistä neivaimarretta, joka on Uudellamaalla melko harvinainen. Luhdan raja mineraalimaahan on selkeä.

Suot ovat valtakunnallisesti arvokkaita. Luontodirektiivin luontotyypeistä alueella esiintyy erityisen edustavana pallesuota, keidassuota sekä metsäluhtaa.

Suot ovat erityisen merkittäviä geologisesti nuorina, vasta kehittymässä olevina keidassoina, joilla suokasvillisuuden sukkessiokehitys jatkuu. Suot edustavat kehityksen eri vaiheita ja muodostavat siten monipuolisen kokonaisuuden.

Suot ovat luonnontilaisia. Ojituksia ei ole, mutta reuna- ja saarekemetsiä on paikoin käsitelty ja laskupuroja perattu. Luonnontilaiset suot ovat Uudellamaalla hyvin harvinaisia.

Natura-alueeseen kuuluvat kaksi suolampea monipuolistavat kokonaisuutta.

Stornäsin tervaleppäluhta edustaa Suomessa harvinaista suotyyppiä.

Suojelutilanne
(%):

Ei suojeltu

100

Suomen Natura 2000 -kohteet / Uudenmaan ympäristökeskus

Suojelutilanteen tarkennus ja

toteutuskeinot:

Piparviksmossen, Bjurmossaträsketin suo ja Stubbmossen kuuluvat valtakunnalliseen soidensuojeluohjelmaan. Noin kahden hehtaarin kokoinen Stornäsin tervaleppäluhta ei kuulu soidensuojeluohjelmaan, joten se on uusi suojelukohde.

Natura-alueen toteutuskeinona kaikilla alueilla on luonnonsuojelulain mukaisen suojelun perustaminen.

Luontodirektiivin

luontotyypit (%):

3160	Humuspitoiset lammet ja järvet	6
7110	*Keidassuot	20
7140	Vaihtumissuot ja rantasuot	26
9080	*Fennoskandian metsäluhdat	2

Luontodirektiivin liitteen II lajit:

Lintudirektiivin

liitteen I linnut:

x uhanalainen laji

Muuttolinnut:

Muuta lajistoa:

nevaimarre

suomyrtti